

تجمع شماری از بازنشستگان فولاد اصفهان

روز یکشنبه (۱۹ فروردین ماه) جمعی از بازنشستگان صنعت فولاد اصفهان با تجمع مقابل ساختمان صندوق بازنشستگی در این شهر، خواستار توجه به مطالبات و خواسته‌های خود شدند. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان، مهم‌ترین خواسته‌های خود را اجرای بند یک صورتجلسه ۱۵ مهر ماه هیات مدیره به عنوان کردند و گفتند: ما خواستار اجرای طرح تکمیلی همسان‌سازی، دریافت مطالبات معوقه، تضمین اجرای تعهدات درمانی مطابق با آیین‌نامه فولاد و اجرای آیین‌نامه و قوانین خاص فولادی و احیای جایگاه آن در سال جدید هستیم. بازنشستگان صندوق فولاد از مدیریت صندوق و مسئولان کانون خواستند به مطالبات آنها در ارتباط با افزایش حقوق مستمری‌ها بر اساس نرخ تورم پاسخ دهند.

بابایی کارنامی:

به بخشنامه مزد امسال انتقاد داریم

رئیس فراکسیون کارگری مجلس یازدهم گفت: مصوبه شورای عالی کار مورد انتقاد است و قطعاً در این باره از وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی سوال خواهیم کرد. به گزارش ایلنا، علی بابایی کارنامی در جمع فعالان کارگری و بازنشستگان تامین اجتماعی استان مازندران بر تقویت و انسجام تشکیلات برای احقاق حقوق جامعه کارگری و بازنشستگان تاکید کرد. نماینده ساری و میانرودود تصریح کرد: بر خورداری اقبال کارگری و بازنشستگان از حق و حقوقشان به تقسیم عادلانه ثروت و تحقق عدالت اجتماعی خواهد انجامید. وی با اشاره به نارضایتی تشکیلاتی کارگری درباره دستمزد ۱۴۰۳، ماده ۴۱ قانون کار را بهترین معیار برای تصمیم‌گیری عنوان کرد و گفت: مصوبه شورای عالی کار مورد انتقاد است و قطعاً در این باره از وزیر کار سوال خواهیم کرد. بابایی کارنامی در عین حال خواهان اجرای ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی درباره میزان افزایش مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی شد.

تجمع بازنشستگان کارگری در چند شهر

روز گذشته (نوزدهم فروردین) شماری از بازنشستگان کارگری در چند شهر از جمله اراک، کرمانشاه، زوفول و شوش و هفت تپه، در اعتراض به وضعیت نامناسب معیشتی و بادرخواست افزایش قانونی مستمری‌ها تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این بازنشستگان می‌گویند: مطالبه کلیدی ما، افزایش مستمری‌ها بر اساس الزامات ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی است و باید حقوق بازنشستگان به اندازه هزینه‌های زندگی افزایش یابد.

پرستار شیرازی: جناب رئیس، فراقکنی کنید

شماری از پرستاران شیرازی به انتقاد از اظهارات رئیس دانشگاه علوم پزشکی شیراز پرداختند. به گزارش ایلنا، در روزهای اخیر، رئیس دانشگاه علوم پزشکی شیراز مدعی شده که از ۱۱ هزار پرستار استان فارس فقط ۸۰ نفر معترض هستند. یکی از پرستاران شیرازی که به همراه برخی همکارانش در هفته‌های پایانی سال گذشته بارها به نشانه اعتراض مقابل دانشگاه علوم پزشکی شیراز تجمع کرده بود، در گفت‌وگو با ایلنا گفت: آقای رئیس، مگر جمعیت انبوه معترضان را ندیدید؟! مگر از پیام‌ها و کامنت‌های پرستاران که به شما و روابط عمومی دانشگاه ارسال می‌شود، بی‌خبرید؟! این نوع اظهار نظر کردن واقعاً عجیب و تاسف‌بار است. این پرستار افزود: همه پرستاران شیراز به بی‌عدالتی، به کارانه‌های ناچیز، به تعرفه‌گذاری قلابی و به اضافه کار اجباری اعتراض دارند و تا اوضاع تغییر نکند، معترض و مطالبه‌گر می‌مانند. این پرستار گفت: باید از وی پرسید این اعداد را از کجای آورد و چرا به جای شنیدن صدای برحق پرستاران، گوش‌هایش را گرفته و فراقکنی می‌کند؟!

کارگران صدرای بوشهر

منتظر دریافت حقوق اسفند هستند

کارگران شرکت صنعتی در پایلی ایران (صدرا) در استان بوشهر از عدم واریز حقوق اسفند و چند سال سنوات انتقاد دارند. به گزارش ایلنا، یکی از این کارگران گفت: هنوز حقوق اسفند ماه حدود ۲ هزار کارگر پیمانکاری و ۶۸۰ کارگر قرارداد مستقیم شرکت با سوابق ۱۵ تا ۲۰ سال کار به حساب‌شان واریز نشده است. البته در ساعت‌های پایانی روز ۲۸ اسفند (۱۴۰۲) حقوق بهمین ماه به همراه عیدی به حساب کارگران واریز شد. در عین حال حق بیمه تامین اجتماعی که ۵۵ فروردین سال جدید (۱۴۰۳) به دلیل عدم واریز حق بیمه قطع شده بود، موقتاً واصل شده است. او درباره مطالبات سنواتی کارگران صدرا گفت: سنوات برخی از کارگران از زمان شروع به کار تا سال ۹۴ پرداخت نشده اما سنوات برخی کارگران با گرفتن وام تا سال ۱۴۰۱ پرداخت شده است. این کارگر افزود: با توجه به افزایش روزانه قیمت‌ها، هزینه‌های شب عید بسیار سنگین بود و تاخیر در پرداخت حقوق اسفند، زندگی ما کارگران را بدشواری مواجه کرد. انتظار داریم کارفرما قبل از پایان سال حقوق ما را بپردازد.

تعیین دستمزد جامعه کارگری در مجلس، تخلف آشکار از قانون کار است

تلاش دولت برای کاهش بیشتر قدرت چانه‌زنی کارگران

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، در آخرین روز سال ۱۴۰۲ اعلام کرد که با ارائه لایحه‌ای به مجلس، از این پس تعیین دستمزد کارگران به مجلس واگذار خواهد شد؛ موضوعی که به گفته یک کارشناس روابط کار، چیزی به جز کاهش قدرت چانه‌زنی کارگران به دنبال نخواهد داشت. «فاطمه عزیزخانی» کارشناس حوزه کارگری، کار و دستمزد مرکز پژوهش‌های مجلس در گفت‌وگو با اکونگار می‌گوید: این اتفاق می‌تواند نقش کارگران در تعیین دستمزد را از بین ببرد و دستمزد را بیش از گذشته در معرض سرکوب قرار دهد.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، در آخرین روز سال ۱۴۰۲ اعلام کرد که با ارائه لایحه‌ای به مجلس، از این پس تعیین دستمزد کارگران به مجلس واگذار خواهد شد؛ موضوعی که به گفته یک کارشناس روابط کار، چیزی به جز کاهش قدرت چانه‌زنی کارگران به دنبال نخواهد داشت. «فاطمه عزیزخانی» کارشناس حوزه کارگری، کار و دستمزد مرکز پژوهش‌های مجلس در گفت‌وگو با اکونگار می‌گوید: این اتفاق می‌تواند نقش کارگران در تعیین دستمزد را از بین ببرد و دستمزد را بیش از گذشته در معرض سرکوب قرار دهد.

چرا دولت می‌خواهد مجلس را وارد موضوع تعیین دستمزد بکند؟

ورود مجلس به مسأله تعیین دستمزد، آن هم با این روند، چیزی به جز کاهش قدرت چانه‌زنی کارگری برای

به آنها توجه داشته باشد، چیست؟

جامعه کارگری به دنبال ندارد. طبق قانون کار، دستمزد نه توسط دولت و نه از سوی مجلس، بلکه در شورای عالی کار تعیین می‌شود. آنچه دولت پیش گرفته است مشخصاً به سمتی می‌رود که دستمزد را بدون هیچ چانه‌زنی و به صورت دستوری افزایش دهد.

اگر به مقایسه روند تعیین دستمزد در سال جاری و سال‌های گذشته نگاه کنیم این کاهش قدرت چانه‌زنی کاملاً محسوس است چون جلسات مربوط به دستمزد کارگران باید خیلی زودتر برگزار می‌شد تا در یک فضای کارشناسی نظرات طرفین به بحث و بررسی گذاشته شود اما در سال‌های اخیر جلسات به قدری تاخیر می‌افتد که عملاً فرصت چانه‌زنی از دست می‌رود.

اصلی‌ترین نکاتی که دولت باید در قبال تعیین دستمزد قشر کارگر به آنها توجه داشته باشد، چیست؟

به عبارتی اگر دولت بیاورد و اندیشه‌های تحت عنوان مطالعه و بررسی تاسیس کند به نظر نتیجه‌بهتری خواهد داشت. تعیین دستمزد در شورای عالی کار همواره با حضور نمایندگان کارگری صورت می‌گیرد اما هیچ شفافیتی نسبت به چگونگی توافق نمایندگان با یکدیگر بر سر دستمزدها وجود ندارد. نظر شما چیست؟

در مورد حق امضای سه‌نماینده از سه تشکیلات کارگری باید شفاف‌سازی‌های بیشتری صورت بگیرد. اینکه یک گروه یازده نفره شامل سه عضو کارگری و سه عضو کارفرمایی و پنج نماینده دولت، قرار است تصویب مزد سال را به اختیار داشته باشد باید اصلاح شود یعنی باید اوضاع به نوعی به سمت هر دو طرف عادلانه باشد. همچنین پیشنهاد می‌کنم که مبنای بر اقع اکثریت گروه نمایندگان کارگری باشد نه فقط اکثریت اعضای شورا.

به نظر شما چرا دولت پیشنهاد تعیین دستمزد از سوی مجلس را داده است؟

بحث تعیین دستمزد که هر سال تبدیل به یک چالش بزرگ می‌شود، نشانگر عدم ثبات اقتصاد کلان است. کارگران می‌گویند شما تورم امسال را مدنظر قرار می‌دهید اما ایدهای برای کنترل تورم در سال آینده ندارید، در نتیجه یک نگرانی در کارگران ایجاد می‌شود. در نتیجه دولت باید ثبات اقتصاد کلان را پیش بگیرد تا در سال آینده تورم به یک ثبات برسد. یک بعد از هزینه معیشت کارگران می‌تواند از طریق حقوق و مزد تامین شود که سالانه در قانون کار دیده می‌شود. پیشنهاد من این است که به جای اینکه تمام تمرکز روی حقوق و دستمزد باشد، دولت یک بسته حمایتی هدفمند از این

افراد داشته باشد. تعداد حداقل بگیران ما مشخص است و سطوح بالای مزدی برای تامین معیشت مشکلی ندارند. دولت اگر بسته حمایتی هدفمند از این افراد را طراحی کند مثلاً آموزش و پرورش و دانشگاه برای فرزندان این افراد حداقل هزینه باشد، از اماکن ورزشی با کمترین هزینه بهره ببرند، برای عمل جراحی و درمان هزینه ندهند، کارکردش خیلی بهتر از این است که افزایش حقوق را ملاک قرار دهیم و هر سال بر سر آن چالش و دعوا داشته باشیم و مذاکرات طولانی ادامه یابد.

اگر امسال دستمزد را بالا ببریم، ممکن است در زندگی حداقل بگیران موثر باشد ولی سال بعد پای میز مذاکره برمی‌گردیم و همین شرایط امسال تکرار خواهد شد. ما تمام بار حمایت از کارگر را به دستمزد منتهی کردیم که این آسیب ایجاد کرده است. بخشی از معیشت کارگر را قلام خوراکی است و بر سر مسائل غیر خوراکی مثل بهداشت و تفریح و آموزش باید دولت حمایت‌های غیر دستمزدی ایجاد کند. دولت می‌تواند

متأسفانه شیوه تعیین دستمزد در ایران این گونه است که بعد از تعیین وضعیت رهای می‌شود و وزیر هیچ نوع ورود و پاسخگویی از طرف وزرا دیده نمی‌شود. این باعث می‌شود کارگران نگران شوند که حقوقشان دیگر تا سال آینده ترمیم نمی‌شود.

برخی از کشورها در طول سال وقتی به شوک تورمی برمی‌خورند بحث ترمیم دستمزد را مطرح می‌کنند که در کشور ما ساختار آن وجود ندارد. پیشنهاد من این است که با توجه به شرایط کنونی تعیین دستمزد، لازم است که در کنار دولت یک اندیشکده یا کارشناسی حضور داشته باشند تا شرایط اقتصاد کلان سال بعد مدنظر قرار بگیرد و پیش‌بینی شود.

برخی از کشورها در طول سال وقتی به شوک تورمی برمی‌خورند بحث ترمیم دستمزد را مطرح می‌کنند که در کشور ما ساختار آن وجود ندارد. پیشنهاد من این است که با توجه به شرایط کنونی تعیین دستمزد، لازم است که در کنار دولت یک اندیشکده یا کارشناسی حضور داشته باشند تا شرایط اقتصاد کلان سال بعد مدنظر قرار بگیرد و پیش‌بینی شود.

مرتضوی، سبد معیشت را از چرخه تصمیم‌گیری مزدی خارج کرده است

اسدی تصریح کرد: قانون کار از تورم فراتر رفته و مکمل تورم را «سبد معیشت خانوار کارگری» ارزیابی کرده یعنی اگر افزایش مطابق با نرخ تورم بازم پاسخگوی سبد معیشت خانوار کارگری نبوده، مزد باید بیش از نرخ تورم تصویب شود لذا روح قانون کار درباره مزد همواره به افزایش بیش از نرخ تورم اشاره دارد.

این عضو شورای عالی کار با اشاره به این مطلب وزیر کار که «در یک بازه زمانی چندساله مزد در بالاتر بریدم و انشالله حقوق کارگران از تورم پیشی بگیرد»، گفت: با مسیر فعلی که مجموعه وی پیش گرفته، چنین چیزی محقق نخواهد شد. وقتی امروز قانون رعایت نمی‌شود، چه اعتباری به آینده است و اساساً مگر در سال‌های آینده قرار است ایشان همچنان وزیر بمانند؟ وی ادامه داد: مرتضوی اعلام کرده که بساط تعیین مزد در شورای عالی کار را جمع می‌کند و این تصمیم را به مجلس محول می‌کند. وی که می‌خواهد به این نحو موضوع تعیین مزد را زیر خود باز کند، چطور درباره سیاست‌گذاری در زمینه مزد در سنوات آتی وعده داده و مشی تعیین می‌کند؟ اگر می‌خواست مزد را به نحوی با توافق با طرفین کارفرمایی و کارگری در سال‌های بعد حاضر در شورای عالی کار گام به گام افزایش دهد، باید تلاش می‌کرد تا تصمیم‌گیری در درون مجموعه سه‌جانبه شورای عالی کار باقی بماند.

عضو شورای عالی کار تاکید کرد: وزیر تعاون می‌توانست در

شورای عالی کار بگوید که به هر دلیل نمی‌توانیم امسال مزد را تا این میزان پوشش دهیم و دوستانه تقاضای موافقت با یک جدول زمانی برای افزایش مزد در سال‌های آتی می‌کرد اما با اسقاط وظیفه تعیین میزان شورای عالی کار یا حداقل مطرح کردن این ایده و محول کردن آن به مجلس، عملاً نمی‌تواند اعا کند که

وزارتخانه نسبت به مزد چنین دیدگاهی دارد! اسدی با اشاره به سخن دیگر وزیر تعاون مبنی بر اینکه «وزارت بهداشت سبد را تعیین و ۷۰ درصد سبد معیشت مدنظر در افزایش مزد ۱۴۰۳ پوشش داده شده است»، پاسخ داد: طبق قانون اصلاً قرار نیست وزارت بهداشت سبد حداقل معیشت را تعیین کند. وزارت بهداشت حق اظهار نظر درباره هیچ مبلغ و رقمی را ندارد. تنها وظیفه وزارت بهداشت و انسیتو تغذیه ایران این است که میزان اقلام ضروری غذایی برای یک خانوار کارگری را اعلام کنند که حتی قیمت‌های آن را هم کمیته

مزد تعیین می‌کند. وی اضافه کرد: وزارت بهداشت خود نیز هیچ سبد معیشتی اعلام نمی‌کند و نتایج گزارش وزارت بهداشت و انسیتو تغذیه نهایتاً در تعیین سبد مواد خوراکی و غذایی کارگران منعکس می‌شود و مبلغ سبد معیشت خانوار کارگری نیز بیش از این میزان است. در این میان وزارت بهداشت تنها اقلام ضروری و میزان حجمی آن را ارائه می‌دهد. انتخاب حداقل قیمت یا متوسط قیمت این سبد نیز با کمیته مزد شورای عالی کار است. این فعال کارگری تصریح کرد: در هر دو سالی که مرتضوی در شورای عالی کار مسئولیت داشت، سبد معیشت مورد توافق قرار نگرفت. امسال نیز بحث ۱۶ میلیون تومان از سوی دولت مطرح شد و مورد تصویب (با امضای گروه کارگری) قرار نگرفت تا بتوانیم به آن استناد کنیم.

این هستیم که بیمارستان‌های تهران خالی از پرستار می‌شوند و واقع پرستاران یا تغییر شغل می‌دهند یا به مهاجرت روی می‌آورند. رحیمی بیان کرد: در حال حاضر وضعیت معیشت پرستاران اصلاً خوب نیست و با یک بحران واقعی در خصوص معیشت پرستاران روبه‌رو هستیم که دولت هم به این نتیجه رسیده که باید توجه ویژه‌تری به پرستاران کند. امیدواریم که سال ۱۴۰۳ سال شکوفایی وضعیت معیشتی پرستاران نیز باشد. وی درباره میزان مهاجرت پرستاران افزود: طبق آمارهایی که از مهاجرت پرستاران داریم حدود یک چهارم باحتی بیشتر از خروجی دانشکده‌های پرستاری در حال مهاجرت هستند. رحیمی بیان داشت: وقت آن رسیده هر چه سریع‌تر برای معیشت پرستاران فکر کنیم. گاهی برای گروه‌های مختلف چه در حوزه سلامت چه در خارج از حوزه سلامت، مزایایی پرداخت می‌شود اما وقتی به حوزه پرستاری می‌رسد، احساس می‌شود میان اجرای حقوق و منافع پرستاران و تصمیم‌گیران فاصله وجود دارد. امیدواریم در سال جدید، دولت، وزارت بهداشت، سازمان برنامه و بودجه و... نشان دهند که می‌خواهند با پرستاران همکاری کنند.

معاون سازمان نظام پرستاری:

معیشت پرستاران در بحران است

معاون توسعه و منابع سازمان نظام پرستاری گفت: در حال حاضر بحران واقعی در معیشت پرستاران مواجه هستیم. به گزارش تجارت‌نیوز، یوسف رحیمی افزود: وضعیت درآمدی پرستاران پاسخگوی هزینه‌های آنها نیست. طبق آمارهای رسمی و غیررسمی که وجود دارد برای اجاره یک واحد آپارتمان به صورت میانگین در شهر تهران ماهیانه ۲۲ میلیون تومان باید اجاره پرداخت شود، در صورتی که درآمد یک پرستار ماهانه ۱۲ تا ۱۵ میلیون تومان است. وی ادامه داد: پرستار ساکن تهران با دو شیفت کار کردن فقط می‌تواند هزینه اجاره خانه را پرداخت کند و در معیشت روزانه خود دچار مشکل می‌شود لذا هر روز ما شاهد

گفت و گو